

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 9. februára 2023 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 2014/17/EÚ – Zmluvy o úvere pre spotrebiteľov týkajúce sa nehnuteľností určených na bývanie – Článok 25 ods. 1 – Predčasné splatenie úveru – Právo spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov spojených s úverom, pričom takéto zníženie tvoria úroky a náklady na zostávajúcu dobu trvania zmluvy – Článok 4 bod 13 – Pojem ‚celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom‘ – Náklady nezávislé od doby trvania zmluvy“

Vo veci C-555/21,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko) z 19. augusta 2021 a doručený Súdnemu dvoru 9. septembra 2021, ktorý súvisí s konaním:

UniCredit Bank Austria AG

proti

Verein für Konsumenteninformation,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predsedníčka tretej komory K. Jürimäe, sudcovia M. Safjan (spravodajca), N. Piçarra, N. Jääskinen a M. Gavalec,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: S. Beer, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. júla 2022,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- UniCredit Bank Austria AG, v zastúpení: M. Kellner a F. Liebel, Rechtsanwälte,
- Verein für Konsumenteninformation, v zastúpení: A.-M. Kosesnik-Wehrle a S. Langer, Rechtsanwälte,
- nemecká vláda, v zastúpení: J. Möller a M. Hellmann, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: nemčina.

- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci G. Rocchitta, avvocato dello Stato,
- Európska komisia, v zastúpení: G. Goddin, B.-R. Killmann a H. Tserepa-Lacombe, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta 29. septembra 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 25 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo 4. februára 2014 o zmluvách o úvere pre spotrebiteľov týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie a o zmene smerníc 2008/48/ES a 2013/36/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 60, 2014, s. 34).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi UniCredit Bank Austria AG (ďalej len „UCBA“) a Verein für Konsumenteninformation (ďalej len „VKI“), ktorý sa týka používania štandardnej podmienky UCBA v jej zmluvách o hypotekárnom úvere, teda podmienky stanovujúcej, že v prípade predčasného splatenia úveru spotrebiteľom sa poplatky za spracovanie úveru, ktoré nezávisia od doby trvania úveru, nevracajú.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2008/48/ES

- 3 Článok 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 2008, s. 66), nazvaný „Vymedzenie pojmov“, stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

...

- g) ‚celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom‘ sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; zahrnuté sú aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí služieb, aby získal úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok;

....“

4 Článok 16 smernice 2008/48 s názvom „Predčasné splatenie úveru“ v odseku 1 stanovuje:

„Spotrebiteľ má právo kedykoľvek úplne alebo čiastočne splniť svoje povinnosti podľa zmluvy o úvere. V takých prípadoch má právo na zníženie celkových nákladov spojených s úverom, pričom takéto zníženie tvoria úroky a náklady v rámci zvyšnej dĺžky trvania zmluvy.“

Smernica 2014/17

5 Odôvodnenia 15, 19, 20, 22 a 50 smernice 2014/17 znejú:

„(15) Cieľom tejto smernice je zabezpečiť, aby sa na spotrebiteľov uzatvárajúcich zmluvy o úvere týkajúce sa nehnuteľností vzťahovala vysoká úroveň ochrany. ...

...

(19) Z dôvodov právnej istoty by mal byť právny rámec Únie v oblasti zmlúv o úvere týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie v súlade s ostatnými aktmi [Európskej ú]nie a mal by ich dopĺňať najmä v oblastiach ochrany spotrebiteľa a prudenciálneho dohľadu. ...

(20) S cieľom zabezpečiť pre spotrebiteľov jednotný rámec v oblasti úverov, ako aj minimalizovať administratívnu záťaž pre veriteľov a sprostredkovateľov úverov, by mal základný rámec tejto smernice pokiaľ možno vychádzať zo štruktúry smernice [2008/48] ...

...

(22) Súčasne je potrebné vziať do úvahy špecifiká zmlúv o úvere týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie, ktoré opodstatňujú diferencovaný prístup. ...

...

(50) Celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom by mali zahŕňať všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe. Mali by preto zahŕňať úrok, provízie, dane, poplatky pre sprostredkovateľov úverov, náklady na ocenenie majetku určeného ako zabezpečenie a akékoľvek iné poplatky s výnimkou notárskych poplatkov, ktoré sú potrebné na získanie úveru, napríklad životné poistenie, alebo na jeho získanie za podmienok, za akých sa ponúka, napríklad poistenie proti požiaru. ... Celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom by nemali zahŕňať náklady, ktoré spotrebiteľ uhrádza v súvislosti s kúpou nehnuteľnosti alebo pozemku, napríklad súvisiace dane a notárske poplatky alebo náklady na zápis do katastra nehnuteľností. ...“

6 Článok 1 tejto smernice, nazvaný „Predmet úpravy“, uvádza:

„Touto smernicou sa ustanovuje spoločný rámec pre určité aspekty zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú zmlúv vzťahujúcich sa na úvery pre spotrebiteľov, ktoré sú zabezpečené záložným právom k nehnuteľnosti alebo iným spôsobom, a ktoré sa týkajú nehnuteľností určených na bývanie, vrátane povinnosti posudzovať úverovú bonitu pred poskytnutím úveru, a to ako základ pre tvorbu efektívnych pravidiel schvaľovania úverov v súvislosti s nehnuteľnosťami určenými na bývanie v členských štátoch, a pre určité prudenciálne požiadavky a požiadavky týkajúce sa dohľadu vrátane zriadenia sprostredkovateľov úverov, vymenovaných zástupcov a neúverových inštitúcií a pre dohľad nad nimi.“

7 Článok 4 uvedenej smernice, nazvaný „Vymedzenie pojmov“, stanovuje:

„Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

...

13. „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom, ako sú vymedzené v článku 3 písm. g) smernice [2008/48] vrátane nákladov na ocenenie nehnuteľnosti, pokiaľ je takéto ocenenie potrebné na získanie úveru, avšak s výnimkou poplatkov za zápis prevodu vlastníctva nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Vylúčené sú poplatky, ktoré má spotrebiteľ zaplatiť za nedodržovanie záväzkov stanovených v zmluve o úvere;

...“

8 Článok 14 tej istej smernice, nazvaný „Predzmluvné informácie“, v odsekoch 1 a 2 uvádza:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby veriteľ a prípadne sprostredkovateľ úverov alebo vymenovaný zástupca poskytol spotrebiteľovi individualizované informácie potrebné na porovnanie úverov dostupných na trhu, posúdenie ich dôsledkov a prijatie kvalifikovaného rozhodnutia o tom, či uzavrieť zmluvu o úvere:

a) bez zbytočného odkladu po tom, čo spotrebiteľ poskytol nevyhnutné informácie o svojich potrebách, finančnej situácii a preferenciách v súlade s článkom 20, a

b) v dostatočnom časovom predstihu predtým, ako je spotrebiteľ viazaný akoukoľvek zmluvou o úvere alebo ponukou.

2. Individualizované informácie uvedené v odseku 1, či už na papieri alebo na inom trvalom nosiči, sa poskytujú prostredníctvom [európskeho štandardizovaného informačného formulára ESIS], ako sa uvádza v prílohe II.“

9 Článok 25 smernice 2014/17 s názvom „Predčasné splatenie úveru“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty zabezpečia, aby mal spotrebiteľ právo splniť úplne alebo čiastočne svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere pred uplynutím platnosti tejto zmluvy. V takých prípadoch má spotrebiteľ právo na zníženie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, pričom takéto zníženie tvoria úroky a náklady na zostávajúcu dobu trvania zmluvy.“

10 Podľa článku 41 uvedenej smernice s názvom „Imperatívny charakter tejto smernice“:

„Členské štáty zabezpečia, že:

...

b) opatrenia, ktoré prijímú pri transpozícii tejto smernice, nie je možné obísť spôsobom, ktorý by mohol viesť k tomu, že spotrebiteľia stratia ochranu poskytnutú touto smernicou, a to formuláciou zmlúv, najmä tým, že sa zmluvy o úvere, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu týchto opatrení.“

Rakúske právo

- 11 § 20 Bundesgesetz über Hypothekar- und Immobilienkreditverträge und sonstige Kreditierungen zu Gunsten von Verbrauchern (spolkový zákon o zmluvách o hypotekárnych úveroch a úveroch týkajúcich sa nehnuteľností, ako aj o iných spotrebiteľských úveroch) z 26. novembra 2015 (BGBl. I, 135/2015) v znení účinnom do 31. decembra 2020 (BGBl. I, 93/2017), nazvaný „Predčasné splatenie úveru“, vo svojom odseku 1 stanovoval:

„Dlžník má právo kedykoľvek čiastočne alebo úplne splatiť úver pred uplynutím stanovenej doby. Predčasné splatenie celého úveru spolu s úrokmi sa považuje za vypovedanie zmluvy o úvere. V prípade predčasného splatenia úveru sa úroky, ktoré má dlžník zaplatiť, znížia v pomere k zníženiu istiny spôsobenému týmto predčasným splatením a prípadne v pomere ku skráteniu doby trvania zmluvy; náklady závislé od doby trvania úveru sa znížia pomerne.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 12 VKI, združenie na ochranu záujmov spotrebiteľov, podalo žalobu na rakúske súdy rozhodujúce v občianskoprávných veciach, ktorou sa domáhalo toho, aby sa úverovej inštitúcii UCBA uložila povinnosť zdržať sa používania štandardnej zmluvnej podmienky pri uzatváraní zmlúv týkajúcich sa úverov zabezpečených záložnými právami k nehnuteľnosti, na ktoré sa vzťahuje smernica 2014/17. Táto podmienka stanovuje, že v prípade predčasného splatenia úveru spotrebiteľom sa úroky, ako aj náklady spojené s trvaním úveru primerane znížia, zatiaľ čo „náklady na spracovanie úveru nezávislé od doby trvania úveru sa – ani pomerne – nevracajú“.
- 13 VKI sa domnieva, že takáto podmienka je nezlučiteľná s článkom 25 ods. 1 smernice 2014/17, ktorý zakotvuje právo spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov spojených s úverom v prípade jeho predčasného splatenia. V tejto súvislosti odkazuje na rozsudok z 11. septembra 2019, Lexitor (C-383/18, EU:C:2019:702), v ktorom Súdny dvor rozhodol, že článok 16 ods. 1 smernice 2008/48, ktorý upravuje takéto právo v oblasti zmlúv o spotrebiteľskom úvere, sa má vykladať tak, že toto právo zahŕňa všetky náklady, ktoré znáša spotrebiteľ.
- 14 Prvostupňový súd žalobu združenia VKI zamietol s odôvodnením, že smernica 2014/17 vytvára iný systém ako smernica 2008/48. Obe smernice sa líšia najmä v súvislosti s pojmom „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“, na ktoré sa vzťahuje zníženie v prípade predčasného splatenia.
- 15 Odvolací súd zmenil tento rozsudok, pričom konštatoval, že článok 16 ods. 1 smernice 2008/48 a článok 25 ods. 1 smernice 2014/17 sa majú vzhľadom na ich takmer totožné znenie vykladať rovnako. Vzhľadom na rozsudok z 11. septembra 2019, Lexitor (C-383/18, EU:C:2019:702), zo smernice 2014/17 podľa neho nemožno vyvodiť, že náklady nezávislé od doby trvania zmluvy o úvere sa nemusia v primeranej miere vrátiť.
- 16 UCBA podala opravný prostriedok „Revision“ na vnútroštátny súd Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko), ktorý usúdil, že k prístupu odvolacieho súdu sa nedá jednoznačne prikloniť.
- 17 Podľa vnútroštátneho súdu síce možno predpokladať, že vzhľadom na takmer totožné znenie oboch ustanovení, ako aj spoločný cieľ oboch smerníc, ktorým je zabezpečiť vysokú ochranu spotrebiteľa, treba článok 25 ods. 1 smernice 2014/17 vykladať v rovnakom zmysle ako článok 16 ods. 1 smernice 2008/48.

- 18 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sa riadia smernicou 2008/48, sa však výrazne líšia od zmlúv o úvere, ktoré sú zabezpečené záložným právom k nehnuteľnosti alebo sa týkajú nehnuteľností a riadia sa smernicou 2014/17, pretože tieto zmluvy vo všeobecnosti zahŕňajú početné poplatky nezávislé od doby trvania zmluvy, ktorých výška nie je reálne pod kontrolou úverovej inštitúcie. V tejto súvislosti vnútroštátny súd uvádza najmä poplatky za oceňovanie nehnuteľného majetku, za overenie pravosti podpisov na účely zápisu záložného práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností, za žiadosť o určenie poradia na účely postúpenia alebo založenia a za žiadosť o zápis záložného práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností.
- 19 Okrem toho, pokiaľ ide v rámci smernice 2014/17 o náklady, ktoré sú nezávislé od doby trvania zmluvy, veriteľ má len veľmi malý zmluvný manévrovací priestor na prekvalifikovanie takýchto poplatkov na náklady závislé od tejto doby trvania. V tejto súvislosti by rakúske súdy v prípade potreby prostredníctvom prekvalifikovania skúmali, či určité poplatky uložené spotrebiteľovi zodpovedajú odmene za dočasné použitie kapitálu alebo či sú kompenzáciou za službu poskytnutú veriteľom nezávisle od doby trvania zmluvy.
- 20 Za týchto podmienok Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 25 ods. 1 [smernice 2014/17] vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že v prípade uplatnenia práva dlžníka čiastočne alebo úplne splatiť úver pred uplynutím stanovenej doby, sa pomerne znížia úroky, ktoré má dlžník zaplatiť, a náklady závislé od doby trvania úveru, zatiaľ čo takáto právna úprava týkajúca sa nákladov nezávislých od doby trvania úveru neexistuje?“

O prejudiciálnej otázke

- 21 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 25 ods. 1 smernice 2014/17 vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že právo spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov spojených s úverom v prípade predčasného splatenia úveru zahŕňa len úroky a poplatky závislé od doby trvania úveru.
- 22 Členské štáty v súlade s týmto ustanovením zabezpečia, aby mal spotrebiteľ právo splniť úplne alebo čiastočne svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere pred uplynutím platnosti tejto zmluvy. V takých prípadoch má spotrebiteľ právo na zníženie celkových nákladov spojených s úverom, ktoré tvoria úroky a poplatky spojené so zostávajúcou dobou trvania zmluvy.
- 23 Pokiaľ ide v prvom rade o poplatky, ktoré môžu patriť do pôsobnosti pojmu „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“, normotvorca Únie použil širokú definíciu tohto pojmu.
- 24 Z článku 4 bodu 13 smernice 2014/17 v spojení s článkom 3 písm. g) smernice 2008/48 totiž vyplýva, že pojem „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ v zmysle prvého z týchto ustanovení zahŕňa všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť na základe zmluvy o úvere, a ktoré sú veriteľovi známe. Výslovne sú z neho vylúčené, ako to potvrdzuje odôvodnenie 50 smernice 2014/17, notárske poplatky, poplatky za registráciu prevodu vlastníctva nehnuteľnosti, ako sú napríklad náklady na zápis do katastra nehnuteľností a súvisiace poplatky, ako aj poplatky, ktoré má spotrebiteľ zaplatiť za nedodržiavanie záväzkov stanovených v zmluve o úvere.

- 25 Vnútroštátnemu súdu preto prináleží overiť, či druhy poplatkov, ktoré uvádza a sú pripomenuté v bode 18 tohto rozsudku, patria medzi náklady, ktoré musí spotrebiteľ znášať na základe zmluvy o úvere vo veci samej a ktoré sú veriteľovi známe, najmä za okolností výslovne uvedených v článku 4 bode 13 smernice 2014/17 a článku 3 písm. g) smernice 2008/48, a či prípadne patria medzi výnimky zhrnuté v predchádzajúcom bode, ako sú najmä notárske poplatky.
- 26 Pokiaľ ide v druhom rade o pôsobnosť pojmu „zníženie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom“, ktorý je uvedený v článku 25 ods. 1 smernice 2014/17, Súdny dvor už v bodoch 24 a 25 rozsudku z 11. septembra 2019 (Lexitor, C-383/18, EU:C:2019:702), konštatoval, že pokiaľ ide o článok 16 ods. 1 smernice 2008/48, ani odkaz na „zvýšnú dĺžku trvania zmluvy“ nachádzajúci sa v tomto ustanovení, ani porovnávací analýza jeho rôznych jazykových verzií, neumožňujú určiť presný rozsah zníženia vyplývajúceho z uvedeného ustanovenia. Súdny dvor z toho v bode 26 tohto rozsudku vyvodil, že v súlade s jeho ustálenou judikatúrou treba pri výklade tohto ustanovenia zohľadniť jeho kontext, ako aj ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou.
- 27 Článok 25 ods. 1 smernice 2014/17 je formulovaný takmer rovnako ako článok 16 ods. 1 smernice 2008/48, a tak treba konštatovať, že jeho znenie samo osebe neumožňuje určiť presný rozsah zníženia zakotveného v tomto ustanovení. Preto treba uvedené ustanovenie vykladať z hľadiska jeho kontextu a cieľov sledovaných právnou úpravou, ktorej je súčasťou.
- 28 V tejto súvislosti z odôvodnení 19 a 20 smernice 2014/17 vyplýva, že z dôvodov právnej istoty je potrebné zabezpečiť, aby bola táto smernica v súlade s ostatnými aktmi prijatými v oblastiach ochrany spotrebiteľa a dopĺňala ich. Z odôvodnenia 22 uvedenej smernice však tiež vyplýva, že súčasne je potrebné vziať do úvahy špecifiká zmlúv o úvere týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie, ktoré opodstatňujú diferencovaný prístup.
- 29 Okrem toho treba pripomenúť, že z článku 1 smernice 2014/17, ako ho objasňuje jej odôvodnenie 15, vyplýva, že táto smernica stanovuje spoločný rámec pre určité aspekty zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú zmlúv vzťahujúcich sa na úvery pre spotrebiteľov zabezpečené záložným právom k nehnuteľnosti alebo iné úvery súvisiace s nehnuteľnosťami určenými na bývanie, s cieľom zabezpečiť týmto spotrebiteľom vysokú úroveň ochrany (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. októbra 2020, Association française des usagers de banques, C-778/18, EU:C:2020:831, bod 34).
- 30 Treba však konštatovať, ako to v podstate zdôraznil generálny advokát v bode 69 svojich návrhov, že cieľom práva na zníženie stanovené v článku 25 ods. 1 smernice 2014/17 nie je obnoviť situáciu, v ktorej by sa spotrebiteľ nachádzal, ak by bola zmluva o úvere uzavretá na kratšiu dobu alebo na nižšiu sumu, alebo všeobecnejšie za iných okolností. Jeho cieľom je naopak prispôsobiť túto zmluvu okolnostiam predčasného splatenia.
- 31 Za týchto podmienok toto právo nemôže zahŕňať poplatky, ktoré bez ohľadu na dobu trvania zmluvy znáša spotrebiteľ buď v prospech veriteľa, alebo tretej osoby, a týkajú sa služieb, ktoré už boli v plnej výške poskytnuté v čase predčasného splatenia úveru.
- 32 Je pravda, že v kontexte smernice 2008/48 Súdny dvor rozhodol, že účinnosť práva spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov úveru by bola oslabená, ak by sa toto zníženie mohlo obmedziť len na poplatky prezentované veriteľom ako náklady, ktoré závisia od doby trvania zmluvy, keďže poplatky a ich rozdelenie si banka určuje jednostranne a fakturácia nákladov môže zahŕňať určitú ziskovú maržu. Okrem toho obmedzenie možnosti zníženia celkových nákladov spojených s úverom len na náklady výslovne spojené s dobou trvania zmluvy by viedlo k riziku, že

- spotrebiteľovi by sa v okamihu uzavretia zmluvy o úvere uložili ďalšie neopakujúce sa platby, keďže by sa veriteľ mohol pokúsiť znížiť na minimum poplatky, ktoré závisia od doby trvania zmluvy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. septembra 2019, Lexitor, C-383/18, EU:C:2019:702, body 31 a 32).
- 33 V tejto súvislosti Súdny dvor v súvislosti s uvedenou smernicou zdôraznil, že manévrovací priestor, ktorým disponujú úverové inštitúcie pri fakturácii a ich vnútornej organizácii v praxi, spotrebiteľovi alebo súdu veľmi sťažuje určenie nákladov, ktoré objektívne súvisia s dobou trvania zmluvy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. septembra 2019, Lexitor, C-383/18, EU:C:2019:702, bod 33).
- 34 V tejto súvislosti však treba pripomenúť, že podľa článku 14 ods. 1 a 2 smernice 2014/17 je veriteľ alebo prípadne sprostredkovateľ úverov, alebo vymenovaný zástupca povinný poskytnúť spotrebiteľovi predzmluvné informácie prostredníctvom formulára ESIS uvedeného v prílohe II k tejto smernici. V tomto formulári sa stanovuje rozdelenie poplatkov, ktoré má spotrebiteľ zaplatiť podľa toho, či sú alebo nie sú opakované.
- 35 Takéto štandardizované rozdelenie poplatkov účtovaných spotrebiteľovi značne znižuje manévrovací priestor, ktorý majú úverové inštitúcie pri fakturácii a vnútornej organizácii, a tak umožňuje spotrebiteľovi, ako aj vnútroštátnemu súdu overiť, či určitý druh poplatku objektívne súvisí s dobou trvania zmluvy.
- 36 Riziko zneužitia zo strany veriteľa uvedené v judikatúre citovanej v bodoch 32 a 33 tohto rozsudku preto nemôže byť dôvodom, aby boli náklady nezávislé od doby trvania zmluvy zahrnuté do práva na zníženie celkových nákladov spojených s úverom stanoveného v článku 25 ods. 1 smernice 2014/17.
- 37 V tejto súvislosti však treba pripomenúť, že s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov podľa smernice 2014/17, článok 41 písm. b) tejto smernice ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby opatrenia, ktoré prijímú pri transpozícii tejto smernice, nebolo možné obísť spôsobom, ktorý by mohol viesť k tomu, že spotrebiteľia by stratili ochranu poskytnutú touto smernicou z dôvodu formulácie zmlúv.
- 38 Na účely zaistenia tejto ochrany prináleží vnútroštátnym súdom, aby zabezpečili, že náklady, ktoré musí bez ohľadu na dobu trvania zmluvy o úvere niesť spotrebiteľ, nebudú objektívne odmenou veriteľa za dočasné použitie kapitálu, ktorý je predmetom tejto zmluvy, alebo za služby, ktoré by v čase predčasného splatenia ešte mali byť spotrebiteľovi poskytnuté. Veriteľ je v tejto súvislosti povinný preukázať, či predmetné poplatky majú alebo nemajú opakujúcu sa povahu.
- 39 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 25 ods. 1 smernice 2014/17 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že právo spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov spojených s úverom v prípade predčasného splatenia úveru zahŕňa len úroky a náklady závislé od doby trvania úveru.

O trovách

- 40 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 25 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo 4. februára 2014 o zmluvách o úvere pre spotrebiteľov týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie a o zmene smerníc 2008/48/ES a 2013/36/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 1093/2010

sa má vykladať v tom zmysle,

že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že právo spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov spojených s úverom v prípade predčasného splatenia úveru zahŕňa len úroky a náklady závislé od doby trvania úveru.

Podpisy